

жертвована Пономарьовим Земству» (з листа Конотопської міської ради від 06. 03. 2003 р.), а загалом він заповів їй 3627 Конотопській публічній бібліотеці – в надії, що вона «влаштує домок особливий для всієї бібліотеки» (з листа письменнику В. П. Науменку від 17. 11. 1909 р.).

У Конотопі Степан Іванович прожив до кінця свого життя. Незважаючи на слабнучий зір і згасаючу пам'ять, він залишався бадьорим для своїх 82 років, і нерідко можна було бачити, як він ішов до церкви, на пошту або на прогулянку. 31 жовтня 1913 р. о п'ятій годині ранку на 86-му році життя С. І. Пономарьов у земській лікарні скінчив свої дні.

1 листопада 1913 р. його було поховано на цвинтарі парафіяльної Успенської церкви Конотопа. У некролозі газети «Киевская мысль» (1913, № 309), зокрема, повідомлялося, що «на гроб возложено много венков, в т. ч. от Конотопского Земства: "Щедрому жертвователю"».

Могилу С. І. Пономарьова було знищено у 30-х роках ХХ ст. під час руйнування самої церкви Успенія Пресвятої Богородиці – окраси Конотопа.

Як повідомила Конотопська міська рада, 3 серпня 2003 року буде відкрито пам'ятний знак Степану Івановичу Пономарьову, проведено конференцію «Золоті імена Конотопа».

Ім'я Степана Івановича Пономарьова – українсько-го та російського філолога, бібліографа, поета і літературознавця з європейським ім'ям, члена-кореспондента Російської Імператорської Академії наук, члена товариства Нестора Літописця, почесного члена Імператорського Православного Палестинського Товариства заслуговує на повагу та пам'ять прийдешніх поколінь.

*Жанна ІВАНОВА
Віктор ІВАНОВ
Валерій АДЄЄНКО*

Пам'яті ВАЛЕРІЯ ДМИТРОВИЧА ЗАГОРУЛЬКА (1946-2003)

26 липня 2003 р. на 58-му році життя після тяжкої хвороби помер директор Полтавської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. І. П. Котляревського, заслужений працівник культури України Загорулько Валерій Дмитрович.

Валерій Дмитрович народився 10 лютого 1946 р. у Полтаві, в сім'ї робітників. Після закінчення школи він навчався в Полтавському державному педагогічному інституті ім. В. Г. Короленка, а пізніше – Харківському державному інституті культури за спеціальністю бібліотекознавство.

Все своє життя Валерій Дмитрович пов'язав з єдиною бібліотекою. Прийшовши в 1965 р. до Полтавської обласної бібліотеки на посаду бібліотекаря, в подальшому він обіймав посади старшого бібліотекаря, старшого методиста, завідувача науково-методичного відділу, заступника директора з наукової роботи. 24 роки (з 1979 р. і до останнього свого дня) В. Д. Загорулько був директором Бібліотеки.

Він постійно опікувався не лише розвитком бібліотек Полтавщини, а й розв'язанням кардинальних проблем бібліотечної справи в Україні, створенням бібліотечного законодавства. Валерій Дмитрович брав участь у розробці «Основ законодавства про культуру», Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу», очолював редакційну комісію Першого Всеукраїнського конгресу бібліотечних працівників. Ним розроблена і реалізована концепція координованого комплектування фондів найбільших бібліотек Полтави, що увійшла до

підручника «Бібліотечні фонди» для вищих навчальних закладів.

Справою життя Валерія Дмитровича стало створення бібліотеки нового типу. Він брав безпосередню участь у проектуванні та будівництві нового приміщення Полтавської обласної бібліотеки, забезпечив її сучасним обладнанням, новітніми засобами копіювання та реставрації, оперативного зв'язку. Під його керівництвом готувався проект «Інтернет для читачів публічних бібліотек», який здобув грант Посольства США в Україні, а також створено одну з найбільших у країні бібліотечних баз даних.

Свою професійну діяльність він завжди поєднував з громадською роботою, серед його численних громадських обов'язків була і посада Голови обласної організації Конгресу української інтелігенції. Валерій Дмитрович гідно представляв бібліотечну справу України в Америці, Канаді і Болгарії.

Валерій Дмитрович Загорулько користувався заслуженим авторитетом серед бібліотечної спільноти за високий професіоналізм і компетентність, організаторський талант, людяність. Для усіх, хто його знав, Валерій Дмитрович залишиться в пам'яті як чуйна, чесна, порядна і надзвичайно скромна людина.

*Асоціація бібліотек України
Інформаційно-бібліотечна рада НАН України
Колектив Національної бібліотеки України
імені В. І. Вернадського*